

Engående färdar om vita dukar vid likfärder
vill jag ge följande svar: När under troligast
började som säkessad läsare i begravningar omkring
år 1900 var vita dukar allmänt i bruk för det
mesta först i bröstremmen på selur men även
förekom att den fastades i belkroken på häger
sida för man och motsatt för kvinna. Kan ej
säkert säga om bruket alldeles upphört var dock med
om det för sex år tillbaka, dock var en vanlig vit
servett togs inte av vid kyrkan utan först vid
kirkomsten och lades på ett andra begravade plagg
än rengöras att begrava duken som bär mot djur
därom nämnde mer någon gång men i yngre år är
man inte så vidare intresserad av sådant. bruket är nog
lika gammalt som sedan de började bära liken,
dessa förinnan var räcker inte mitt minne men vid
likfärder måste alltid svart häst dra likskutsen
vid andra trefännen begravades inte sådant.

När jag som läsare varit med i omkring 160
besvärningar och dess följande ofta fick vara med
ja att sen jag var barn kan jag kanske berätta
något litet om seder och bruk om sommartiden
var ofta besvärligt därför att det inte fanns kistor att
få köpa utan smickan måste först förberedas den
du dröjde det minsta tredagar innan den var torr och
kunde tagas i bruk och i 30 graders värme så förstår ni.
om vintern gick det ju bra och om det gick ville de
ju gärna ha likt med i färben som ibland var långa
flög på över 20 hästar först läsare och en till så tillskitsen
och sedan de närmast anhängare undan för undan
så skedde även uppställningen vid kyrkan först hade
dock ringarna fått en liten korg från Kalashuset
en flaska ringarbränvin och lite annat smärre å gata
när att var ordnat vinkade klokkaren åt ringarna
och laget skred mot graven där tog anhängare en kort farväl
armåra och kära var det en nick som jordades högt prästern
ett tal kort ännu längre beroende på om det var 5 eller 10 kronor

I Sarghusen rustades städigen en hel vecka
i förväg en smärre ofta länsvaga ifrån karelen
det fjädes och pyntades i alla vinklar och korar
mjölk till kakor och smörbröd siktades fin sil
rosten smörbröd skulle bakas en kviga slaktas pudingar
stikas ja mat och äter mat lagas, så till minuter
äfter jämtan kammringen med tiobubbenat för det
skall vara i tre dagar mat slutt av veckan är det klart
på torsdagen blir alla i laget ljudna muntligen om
lördagsafton kommer alla familjerna de för med sig
en hel klengas trä tjocka kakor ostkakor en sil ost
och smör alla bli fjämade med risgrynsgröt och mjölk
fjämt på dagen har en äldre kar vänt has förästen i
liktid kl. 7 söndagsmorgon bärar kalaset värdar bjur besk
så kommer kaff. i dopp så klengas i saps uppsattare är utval-
da rikomanslösa som kan sin sak värdfolket de samner
undan för undan, ja utrymet är slut men kalaset varar
i dagarna tre detta jämt fjärmägnare stäcken fjärstis